

Późnobrązowe znaleziska gromadne przedmiotów metalowych na Pomorzu. Konceptualizacja zjawiska deponowania dóbr na przykładzie skarbów z Kalisk, pow. szczecinecki, woj. zachodniopomorskie

Maciej Kaczmarek¹, Grzegorz Szczurek²

1 – Wydział Archeologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, maciej.p.kaczmarek@gmail.com

2 – Wydział Pedagogiczno-Artystyczny Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

Słowa kluczowe: Pomorze; skarby; późna epoka brązu; konceptualizacja

Znaleziska gromadne przedmiotów metalowych stanowią trwały element krajobrazu kulturowego Pomorza w epoce brązu (szczególnie późnej) oraz we wczesnej epoce żelaza. Zjawisko składania w ziemi i zbiornikach wodnych zespołów wyrobów z brązu nastaje z początkiem III tys. p.n.e., przede wszystkim na Pomorzu Zachodnim i stopniowo rozszerza się ku wschodowi regionu, największą frekwencję osiągając u schyłku epoki brązu (V EB), kiedy wyraźnej intensyfikacji ulega również obecność przedmiotów związanych z nordyjskim ośrodkiem metalurgicznym.

Dwa skarby odkryte w 2017 roku we wsi Kaliska koło Białego Boru, w powiecie szczecineckim, o niezwykle bogatych inwentarzach, dają sposobność do omówienia prób konceptualizacji zjawiska deponowania brązów na Pomorzu, w tym określenia charakteru składanych przedmiotów z perspektywy funkcjonalnej, genetycznej (oddziaływanie kręgu nordyjskiego, strefy osad palowych), a także kontekstualnej, odnoszącej się do lokalnych uwarunkowań osadniczych.